

EUROPESE JONGERENKATECHESE

In de vijftiger jaren ontstond niet alleen in ons land, maar ook in diverse andere landen van Europa een nieuwe katechetische beweging. In verschillende landen kwamen katechetische centra, groepen van katechetisch deskundigen, regionale en nationale kommissies tot stand. De behoefte aan internationaal katechetisch contact groeide. De eerste, meer gerichte werkgroep was de "Equipe Européenne Adolescence", die een eerste bijeenkomst organiseerde in *Parijs* (1971).

In de tweede en derde samenkomst (*Parijs*, 1972; *Brussel*, 1973) stond het thema "kreativiteit in de katechese" centraal. Vooral de met elkaar opgedane ervaringen in Brussel leerden de Equipe, dat werkelijke communicatie tussen mensen van onschatbare waarde is voor de katechese. De groep werd dan ook steeds hechter, en men verlangde uit te zien naar mogelijkheden om het gezamenlijk katechetisch bezigzijn vruchtbaarder te maken, door in eigen land meer experimenten in te bouwen en door tussentijdse uitwisseling van opgedane ervaringen. Het creatief ervaren had bevrijdend gewerkt; zou ook katechese niet echt bevrijdend kunnen en moeten zijn?

Deze vraag leverde tevens de thematiek op voor de bijeenkomsten van de daaropvolgende vier jaren. In *Madrid* (1974) werd gestudeerd op de pedagogie van de bevrijding naar de ideeën van Paolo Freire. Het was in *München* (1975) dat een eerste gemeenschappelijk werkstuk - als resultaat van de studies in de afgelopen jaren - tot stand kwam: het "dokument van München". Daar werd ook een werkplan opgesteld om het document te gebruiken als werkhypothese, waarmee in de praktijk geëxperimenteerd zou kunnen worden.

In het Zwitserse *Delémont* (1976) werd van dit werk verslag uitgebracht. Op grond van ervaringen en studies werd het document van München op een aantal punten bijgesteld. Tenslotte heeft men in *Bled* (1977, Joego-Slavië) het document opnieuw onder kritiek gesteld en aangevuld. De Equipe legde hiermee een aantal resultaten van hun werkbijeenkomsten vast in opties voor bevrijdingskatechese. Dit document van Bled en enkele werkdocumenten en werden later opgenomen in het *Dossier Bevrijdingskatechese* (Nijmegen-Amersfoort, 1979).

De bijeenkomsten in de daaropvolgende jaren (*Vogelenzang*, 1978; *Gazzada*, 1979; *Brussel*, 1980) stonden in het teken van de morele opvoeding en waardenbeleving van jongeren. De Equipe wisselde tijdens deze sessies uitvoerig met elkaar van gedachten over kwesties als: deduktieve of inductieve moraal, het onderscheid tussen recht-geloof-moraal, de kloof tussen werkelijkheid en utopie, de evangelische moraal. Opnieuw vond tijdens deze bijeenkomsten een intensieve onderlinge uitwisseling van ervaringen plaats, binnen het kader van een gemeenschappelijk streven naar een bevrijdende morele vorming, ontdaan van verticale en autoritaire structuren.

Het eindrapport en enkele documenten zijn in dit dossier opgenomen.

Voor de werkweken in de volgende twee jaren (*Berlijn*, 1981; *Londen*, 1982) stond het onderwerp "opvoeden tot vrede" op het programma. Ook rond deze thematiek werd een groot aantal werkpapieren verzameld en besproken, die leidden tot een eindrapport. In *Annecy en Maarssebroek* (resp. 1983 en 1984) werden werkbijeenkomsten georganiseerd rond "bijbel en katechese", waaruit een werkdokument resulteerde. Voor 1985 (*Trier*) werd een nieuw thema vastgesteld: de katecheet als drager van hoop.